

ارزیابی مؤلفه‌های آمادگی الکترونیکی در نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران

سید حسین حسینی*، محمود حضرتی**

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۸/۱۹

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۹/۲۷

چکیده:

فن آوری اطلاعات و ارتباطات (فاؤ) در نیروی انتظامی سنهادی خدمتگزار که رسالت برقراری نظم و امنیت عمومی را در جامعه بر عهده دارد. از اهمیت بالایی برخوردار است؛ زیرا آثار مثبت استفاده از فن آوری‌های نوین می‌تواند بر نحوه عملکرد نیروهای پلیس در جامعه تأثیرگذار باشد و از مأموریت‌های نیروی انتظامی در حوزه‌های گوناگون پشتیبانی کند. این در حالی است که یکی از مشکلات اساسی اجرای فن آوری اطلاعات و ارتباطات در سازمان‌ها ضعف یا نبود آمادگی الکترونیکی برای توسعه آن است. در تحقیق حاضر، بعد از بررسی ادبیات نظری مربوط به این موضوع، مهم ترین عوامل مؤثر در حوزه فن آوری اطلاعات در هفت مقوله تعهد مدیریت عالی، ساختار سازمانی، فرهنگ سازمانی، پشتیبانی و حمایت مالی از برنامه‌ها، تجهیزات و زیرساخت‌های فن آوری اطلاعات، توسعه منابع انسانی متخصص و سیاست‌ها، و راهبردها در حوزه فن آوری اطلاعات و ارتباطات بررسی شده است. سپس در پژوهشی پیمایشی ۹۳ پرسش نامه از کارشناسان و خبرگان حوزه فن آوری اطلاعات در پلیس جمع آوری شد. در پایان نیز برای بهبود وضع موجود پیشنهادهایی شده است.

کلیدواژه‌ها:

پلیس، ارزیابی آمادگی الکترونیکی، فن آوری ارتباطات و اطلاعات (فاؤ).

*. عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرورد shh.usb38@yahoo.com

**. کارشناس ارشد مدیریت دولتی دانشگاه تهران (نویسنده مسئول) mahmod_ut@yahoo.com

مقدمه

در جوامع امروزی، فن آوری اطلاعات و ارتباطات به مثابه واقعیتی بنیادین در همه سطوح، اعم از اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و ... عینیت بافته است. پژوهشگران بر این باورند که در عصر فن آوری اطلاعات زندگی می کنیم؛ عصری که در آن دانش و اطلاعات از ضروریات به حساب می آید. دلیل پیدایش این عصر فن آوری‌های جدیدی است که تحت عنوان فن آوری اطلاعات و ارتباطات شناخته می شود (نیاکی، ۱۳۸۰). با ظهور فن آوری اطلاعات و ارتباطات و توسعه کاربردهای آن، سازمان‌های گوناگون به برنامه ریزی برای استفاده بهتر از آن و ترسیم چشم‌انداز برای ایجاد تغییرات بنیادی در حوزه‌های گوناگون پرداخته‌اند. آنچنان به گونه‌ای که امروز شاهدیم، یکی از واسطه‌های اصلی بین حکومت‌های معاصر و ملت‌ها، فن آوری اطلاعات است؛ به گونه‌ای که امروزه احیای مفاهیم و واژه‌های قدیمی با گذاشتن پیشوند انگلیسی ای^۱ برای این کلمات امری معمول به حساب می‌آید. آنچه جدا از بازی با این واژه‌ها مطرح است مسئله‌ای است که نشان می‌دهد چگونه می‌توان خدمات ارتباطی را از طریق الکترونیک به افراد جامعه جهانی در عصر اطلاعات عرضه کرد (دباغ رضایی، ۱۳۸۴). ارزیابی آمادگی الکترونیکی ابزاری است که ضریب انتشار فن آوری ارتباطات و اطلاعات در سازمان‌ها با آن سنجش و ارزیابی می‌شود (حقیقی نسب و حسنی، ۱۳۸۵). بقای سازمان‌ها و موفقیت آن‌ها در فضای الکترونیک فقط زمانی حاصل می‌شود که مقدمات آن بر اساس مبانی آمادگی الکترونیکی فراهم شود (Fathian et al., 2008).

در این مقاله ابتدا با نگاهی کوتاه بر مفهوم دولت الکترونیکی، نقش آمادگی الکترونیکی در اجرای آن تشریح شده است. در ادامه، به مروری بر الگوهای ارزیابی آمادگی الکترونیکی پرداخته شده و مهم‌ترین عوامل مؤثر بر حوزه فن آوری اطلاعات در قالب هفت بعد در نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران بررسی شده است.

یافای مسئله

سازمان پلیس، نهادی است که وظیفه حفظ نظم و امنیت را — که مهم‌ترین ارزش جامعه بشری است — بر عهده دارد. ظهور فن آوری اطلاعات و ارتباطات در این سازمان تأثیر

بسیاری داشته است؛ به گونه‌ای که توانمندی‌های پلیس در ادای وظایف محوّل خویش در حفظ نظم و امنیت دستخوش تغییرات شگرفی شده است. از سوی دیگر، نیاز جامعه به نظم و امنیت باعث شده است که فن آوری اطلاعات و ارتباطات عامل مهم و اساسی در پشتیبانی از مأموریت‌های پلیس شود. با مطرح شدن موضوعاتی مانند پلیس هوشمند^۱، مدیریت دانش^۲، پلیس جامعه محور^۳ و...، اهمیت فن آوری اطلاعات در مجموعه پلیس قوّت بیشتری یافته است. پلیس جامعه محور اغلب به بازگشت به عقاید فلسفی پیل و ولمر تعریف می‌شود؛ این اصلاحگران فکر می‌کردند که پلیس، به علت تخصص گرایی، واکنش سریع و میزان بالای کنترل و ابزارهای فن آوری، محبوب اجتماع شده است. روش‌های بسیاری وجود دارد که فن آوری اطلاعات را قادر می‌سازد به مثابه عاملی توانا در عملیات پلیس به کار رود. بسیاری از کاربردهای فن آوری اطلاعات از مأموران پشتیبانی می‌کند، زیرا واسطه‌ای بین جامعه و مأموران خط مقدم است. (چو، ترجمه دزفولیان، ۱۳۸۵).

(Danish, 2006)

نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران در پاسخ به الزامات و وظایف محوّل باید حرکتی نظام مند در بدنه اجرایی خود آغاز کند. از این رو، نظر به اهمیت فن آوری اطلاعات و ارتباطات، این مقوله نیازمند شناسایی وضع موجود و اتخاذ تفکری راهبردی در آینده است.

پژوهش حاضر، با هدف بررسی و سنجش وضعیت موجود آمادگی الکترونیکی در پلیس، صورت گرفته است. سؤالات این پژوهش عبارت است از:

۱. آیا ابعاد آمادگی الکترونیکی در وضعیت موجود در بین پاسخ‌گویان اهمیتی یکسان

دارد؟

۲. آیا بین ابعاد سنجش آمادگی الکترونیکی در نیروی انتظامی رابطه معناداری وجود دارد؟

۳. چه ابعادی از آمادگی الکترونیکی بیشترین اهمیت را در بین پاسخ‌گویان دارد؟

-
1. *Intellegrante Police*
 2. *Knowledge Management*
 3. *Community Policing*

نیروی انتظامی، امنیت و آمادگی الکترونیکی

مفهوم امنیت و احساس امنیت از دیرباز همواره به مثابه نیازی اولیه برای بشر از اهمیت بالایی برخوردار بوده است. برخی از صاحب نظران و اندیشمندان ایجاد امنیت را از مهم‌ترین کارکردهای حکومت‌ها و دولتها ذکر کرده‌اند. سازمان‌های پلیسی از نهادهای مؤثر در تأمین امنیت به شمار می‌روند (ستوده و دیگران، ۱۳۸۹). نیروی انتظامی، که مأمور و حافظ امنیت است، باید بتواند در هر شرایطی امنیت را در کشور برقرار کند؛ این در حالی است که فن آوری اطلاعات و ارتباطات نیروی انتظامی را با مشکلاتی مواجه کرده است؛ چرا که در این راه پلیس نیز باید بتواند خود را به روزرسانی و توانمند کند و زمینه‌های لازم را برای حضور موفق خود فراهم آورد.

به اعتقاد صاحب نظران، جوامع و سازمان‌های امروزی، به منظور رویارویی بهتر با جامعه اطلاعاتی و استفاده بهینه از فن آوری جدید، نیاز دارند تا به تحلیل شرایط و ارزیابی وضعیت موجود خویش در موضوع کاربرد فن آوری اطلاعات و ارتباطات پردازنند و این تحلیل را مبنای برنامه‌ریزی برای رسیدن به وضعیت مطلوب خود قرار دهند. بسیاری از صاحب نظران بر این عقیده‌اند که بهره‌گیری از فن آوری اطلاعات می‌تواند در تغییر و اصلاح بخش عمومی نقش بسزایی داشته باشد (*Robins & Burns, 2005*). از این رو، اصطلاح آمادگی الکترونیکی برای سنجش پذیرش و استفاده از فن آوری اطلاعات موجود برای بهبود عملکرد کشورها و سازمان‌ها مطرح شده است تا سیاست‌گذاران و مدیران سازمان‌ها نقاط قوت و ضعف در این حوزه را بشناسند و زمینه‌پذیرش این فن آوری را فراهم کنند (سید جوادی و دیگران، ۱۳۸۹). به کارگیری فن آوری اطلاعات و ارتباطات در مجموعه نیروی انتظامی می‌تواند این تصور را که کاغذبازی و تشریفات زاید با عملیات نیروی انتظامی عجین است تغییر دهد. پس، در مجموع می‌توان گفت که به کارگیری بهینه از فن آوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند به تسريع امور و توانمندسازی کارکنان نیروی انتظامی کمک شایانی کند و به اعتلای کمی و کیفی امور در تمامی عرصه‌های اقدام نیروی انتظامی منتج شود.

یکی از مهم‌ترین گام‌های اجرای دولت الکترونیکی «ارزیابی میزان آمادگی الکترونیکی» است (*Danish, 2006*). از مهم‌ترین کاربردهای آمادگی الکترونیکی، مشخص شدن معیاری

بسیار مهم برای تعیین شکاف دیجیتالی است (Matthias & Rossel, 2006). تعاریف متفاوتی از آمادگی الکترونیکی وجود دارد. مرکز توسعه بین المللی در دانشگاه هاروارد با همکاری شرکت آئی. بی. ام. در تعریف معتبر خود می‌گوید: «جامعه آماده الکترونیکی جامعه‌ای است که دارای زیرساخت‌های فیزیکی ضروری فن آوری‌های اطلاعات و ارتباطات یکپارچه موجود در حوزه‌های گوناگون کسب و کار همراه با تعهد به دسترسی جهانی باشد و هیچ‌گونه محدودیتی در زمینه تجارت یا سرمایه‌گذاری خارجی نداشته باشد.» ارزیابی آمادگی الکترونیکی به مثابه روش و ابزاری برای سنجش وضعیت کشورها از لحاظ آمادگی بسترها لازم برای حضور در جامعه دیجیتال و برنامه‌ریزی برای پُر کردن شکاف موجود بین کشورهای پیشرفته و در حال توسعه مطرح شده است (Budhiraja, 2005).

الگوهای سنجش آمادگی الکترونیکی

در طول سالیان اخیر، ابزارهای ارزیابی آمادگی الکترونیکی افزایش یافته و ابزارهای موجود در زمینه ارزیابی آمادگی الکترونیکی عموماً متمرکز بر دو سطح ملی و سازمانی است (Madon, 2004). الگوهای آمادگی ارزیابی الکترونیکی بر اساس طبقه‌بندی مؤسسه بیریج به چهار دسته کلی تقسیم می‌شود: ۱- ابزارهای آماده برای استفاده (پرسشنامه)، ۲- گزارش‌های کشورها از وضعیت خود، ۳- ارزیابی‌ها و گزارش‌هایی که شخص ثالث انجام داده است و ۴- سایر الگوهای ارزیابی آمادگی الکترونیکی (Ruikar et al., 2005). مهم‌ترین الگوهای ارزیابی آمادگی الکترونیکی در سطح ملی و بین‌المللی عبارت است از: الگوی مؤسسه همکاری اقتصادی آسیا - اقیانوسیه^۱، الگوی مرکز توسعه بین‌المللی^۲، الگوی مرکز مدیریت تنافض و توسعه بین‌المللی^۳، الگوی پژوهه خط و مشی نظام‌های رایانه‌ای^۴، الگوی مؤسسه فن آوری ماسوچست^۵، گزارش اجلاس جهانی اقتصاد.

1. ERA:E-Readiness Assessment

2. The Asian Pacific Economic Cooperation

3. Center for International Development

4. Center for International Development & Conflict Management

5. Computer Systems Policy Project

6. The Massachusetts Institute of Technology

پنج الگوی ارزیابی آمادگی الکترونیکی در سطح سازمانی وجود دارد که آمادگی سازمان را برای کسب و کار الکترونیک و حرکت به سمت دولت الکترونیک بیان می‌کند (شول، ۱۳۸۴). این پنج الگو عبارت است از:

۴- الگوی بلوغ کسب و کار الکترونیک^۱؛

۵- الگوی آمادگی الکترونیکی شرکت ملی پتروشیمی (حقیقی نسب و مهری، ۱۳۸۵)؛

۶- الگوی کلین ولد- پیت- مارویک- گویردلر^۲؛

۷- الگوی پی. سه آی- سه^۳؛

۸- الگوی وردیکت^۴.

برای طراحی ابزاری به منظور سنجش فن آوری اطلاعات و ارتباطات باید به هر دو سطح ملی و سازمانی توجه داشت تا بتوان در پایان الگویی جامع عرضه کرد.

الگوی مفهومی پژوهش

الگوهای معرفی شده برای سنجش آمادگی الکترونیکی ابعاد و حوزه‌های گوناگونی دارند. الگوی مفهومی استفاده شده در این پژوهش از تلفیق دو الگوی کلین ولد- پیت- مارویک- گویردلر و الگوی وردیکت به دست آمده است؛ این الگو تقریباً معیارها و زیرمعیارهای مهم سایر الگوهای موجود در سنجش آمادگی الکترونیکی را پوشش می‌دهد.
(Huang & Zhao, 2004)

در این پژوهش، الگوی مفهومی ارزیابی آمادگی الکترونیکی هفت بُعد اصلی دارد که عبارت است از: تعهد مدیریت عالی، ساختار سازمانی، فرهنگ سازمانی، پشتیبانی و حمایت مالی از برنامه‌ها، تجهیزات و زیرساخت‌های فن آوری اطلاعات، توسعه منابع انسانی متخصص و سیاست‌ها و راهبردها در حوزه فن آوری اطلاعات و ارتباطات.

-
1. EMM: E-Business Maturity Model
 2. Klynveld-Peat-Marwick-Goerdeler (KPMG)
 3. P3I3
 4. Verdict

شکل شماره (۱) : الگوی مفهومی پژوهش

روش‌شناسی تحقیق

با توجه به این که هدف این پژوهش بررسی وضعیت موجود است، از نوع توصیفی- پیمایشی محسوب می‌شود. ابزار استفاده شده برای جمع آوری اطلاعات پرسشنامه بوده است که دارای مقیاس پنج گزینه‌ای لیکرت است. این پرسشنامه با توجه به نظر استادان و خبرگان نهایی شده است. تحقیق حاضر به لحاظ هدف از نوع کاربردی است. جامعه آماری بررسی شده در این پژوهش متخصصان و کارشناسان حوزه فن آوری اطلاعات در نیروی

انتظامی جمهوری اسلامی هستند که به مباحث فن آوری اطلاعات در مجموعه نیروی انتظامی آشنا بوده‌اند. به منظور گردآوری اطلاعات، در اواخر نیمة دوم سال ۸۹ و نیمة اول ۹۰، حجم نمونه ۸۶ نفر محاسبه شد. تعداد یکصد پرسشنامه توزیع گردید که ۹۳ پرسشنامه بازگردانده شد. روش جمع آوری اطلاعات بدین صورت بوده است که، با مراجعة حضوری و دادن توضیحات لازم، پرسشنامه در اختیار پاسخ گویان قرار گرفت و در مراجعة بعدی پرسشنامه‌ها جمع آوری شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای اس. پی. اس. اس.^۱ و لیزرل^۲ استفاده شده است.

اعتبار سنجی ابزار اندازه‌گیری

امکان اعتماد یا پایایی یکی از ویژگی‌های فنی ابزار اندازه‌گیری است. مفهوم یادشده با این امر سروکار دارد که ابزار اندازه‌گیری در شرایط یکسان تا چه اندازه نتایج یکسانی به دست می‌دهد. در این تحقیق به منظور تعیین پایایی آزمون از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. این روش برای محاسبه هماهنگی درونی ابزار اندازه‌گیری، که خصیصه‌های گوناگون را اندازه‌گیری می‌کند، به کار می‌رود. مفهوم اعتبار به این پرسشن پاسخ می‌دهد که ابزار اندازه‌گیری تا چه حد خصیصه مزبور را می‌سنجد. بدون آگاهی از اعتبار ابزار اندازه‌گیری نمی‌توان به دقت داده‌های حاصل از آن اطمینان داشت.

برای تعیین روایی پرسشنامه روش‌های متعددی وجود دارد که یکی از این روش‌ها اعتبار محتواست. اعتبار محتوا نوعی اعتبار است که برای بررسی اجزای تشکیل‌دهنده ابزار اندازه‌گیری به کار می‌رود. اعتبار محتوای ابزار اندازه‌گیری به سؤال‌های تشکیل‌دهنده آن بستگی دارد. اگر سؤال‌های پرسشنامه معرف ویژگی‌ها و مهارت‌های ویژه‌ای باشد که محقق قصد اندازه‌گیری آن‌ها را دارد، آزمون دارای اعتبار محتواست. عموماً افرادی متخصص اعتبر محتوای آزمون را در موضوع مطالعه تعیین می‌کنند. برای کسب اعتبار پرسشنامه این تحقیق، با مصاحبه و کسب دیدگاه‌های افراد یادشده، اصلاحات لازم به عمل آمد و اطمینان حاصل شد که پرسشنامه همان خصیصه مطلوب محققان را می‌سنجد (کلاین، ترجمه صدرالسادات و مینایی، ۱۳۸۰).

1. SPSS
2. LISREL

برای سنجش روایی ابزار اندازه‌گیری از تحلیل عاملی تأییدی به کمک نرم‌افزار لیزرل استفاده شده است. همان‌گونه که در شکل زیر هم نشان داده شده است، ابزار اندازه‌گیری پایابی و روایی مطلوبی دارد.

جدول شماره (۱) : بررسی ویژگی‌های فنی ابزار اندازه‌گیری پژوهش

روایی (تحلیل عاملی تأییدی)				پایابی	روش
GFI	AGFI	RMSEA	نسبت کای دو به درجه آزادی	الفای کرونباخ	معیار استاندارد
۰/۹	بیشتر از ۰/۹	بیشتر از ۰/۸	کمتر از ۰/۴	بیشتر از ۰/۷	معیار استاندارد
۰/۹۵	۰/۹۰۵	۰/۰۴۳	۲/۸۱	۰/۸۴	پرسشنامه

تجزیه و تحلیل یافته‌های تحقیق

نتایج آزمون همبستگی اسپیرمن

به منظور پاسخ به سؤال دوم تحقیق (بررسی وجود همبستگی بین ابعاد پژوهش) از آزمون همبستگی استفاده شده است. نتایج نشان‌دهنده این است که بین همه ابعاد پژوهش در سطح اطمینان ۹۵٪ رابطه معناداری وجود دارد.

جدول شماره (۲) : نتایج آزمون همبستگی بین ابعاد آمادگی الکترونیکی

سیاست و راهبردها	منابع انسانی متخصص	منابع انسانی فن‌آوری	زیرساخت‌ها در حوزه فن‌آوری	پشتیبانی مالی	فرهنگ سازمان	ساختار سازمانی	تعهد مدیریت	مدیریت
۰/۷۷	۰/۸۸	۰/۶۲	۰/۵۰	۰/۵۶	۰/۳۶	۰/۴۳	۱/۰۰	تعهد مدیریت
۰/۴۸	۰/۷۴	۰/۶۷	۰/۵۰	۰/۶۳	۰/۴۱	۱/۰۰		ساختار سازمانی
۰/۵۳	۰/۴۹	۰/۴۱	۰/۵۰	۰/۵۴	۱/۰۰			فرهنگ سازمان
۰/۶۲	۰/۴۹	۰/۴۹	۰/۵۰	۰/۴۹	۱/۰۰			پشتیبانی و حمایت مالی
۰/۳۹	۰/۶۷	۱/۰۰						زیرساخت‌ها
۰/۴۶	۱/۰۰							منابع انسانی متخصص
۱/۰۰								سیاست‌ها و راهبردها

وجود رابطه همبستگی بین ابعاد پژوهش بیانگر این است که عوامل تعیین‌کننده آمادگی الکترونیکی را نمی‌توان به شکل مجزا و مستقل از یکدیگر در نظر گرفت و این حوزه‌ها بر

پیش برندگی و یا بازدارندگی یکدیگر تأثیر و تأثیر متقابل و مستقیمی دارند. همچنین این هفت عامل در حدود ۸۶ درصد واریانس^۱ حوزه آمادگی الکترونیکی را تبیین و پوشش می‌دهند، که در واقع نشان‌دهنده روایی مناسب سؤالات در این حوزه است.

نتایج آزمون فریدمن

به منظور پاسخ گویی به سؤال نخست پژوهش (بررسی یکسان بودن اهمیت ابعاد آمادگی الکترونیکی در بین پاسخ‌گویان) از آزمون فریدمن استفاده شده است. خروجی نرم افزار اس. پی. اس. اس. نشان‌دهنده میانگین رتبه‌های هر یک از ابعاد است. با توجه به خروجی اس. پی. اس. اس. و این که مقدار عدد معناداری (α) کمتر از 0.01 و نزدیک به صفر است و از سطح معناداری استاندارد ($\alpha = 0.05$) نیز کمتر است، در سطح اطمینان ۹۵ درصد می‌توان ادعا کرد که ابعاد مرتبط با آمادگی الکترونیکی از نگاه پاسخ‌گویان رتبه‌های یکسانی ندارند.

جدول شماره (۳) : میانگین رتبه‌ها در آزمون فریدمن

سطح معناداری	کای دو	اولویت
۰/۰۰	۲۸۷/۲۲۴	
میانگین	بعد	
۳/۵۵	منابع انسانی متخصص در حوزه فن‌آوری اطلاعات	اول
۳/۳۸	تأکید و تعهد مدیریت عالی	دوم
۳/۲۶	پشتیبانی مالی از برنامه‌های فن‌آوری اطلاعات	سوم
۳/۰۶	تجهیزات و زیرساخت‌ها	چهارم
۲/۹۳	سیاست‌ها و راهبردها در حوزه فن‌آوری اطلاعات	پنجم
۲/۸۹	فرهنگ سازمان	ششم
۲/۸۸	ساختار سازمان	هفتم

همان‌طور که نتایج آزمون فریدمن نشان می‌دهد، بالاترین رتبه مربوط به بُعد توسعه منابع انسانی متخصص در حوزه فن‌آوری اطلاعات است و کمترین رتبه مربوط به ساختار سازمانی است.

1. Total Variance Explained

بورسی وضعیت ابعاد آمادگی الکترونیکی

با استفاده از آزمون میانگین یک جامعه آماری وضعیت ابعاد آمادگی الکترونیکی در پلیس سنجش می‌شود که طراحی فرض‌های آن به شکل زیر است:

فرض صفر: در نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، ابعاد آمادگی الکترونیکی در وضعیت مناسبی قرار ندارد.

فرض مقابل: در نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، ابعاد آمادگی الکترونیکی در وضعیت مناسبی قرار دارد.

جدول شماره (۴) : میانگین نمره‌های عوامل

میانگین	تعداد	ابعاد
۳/۵۵	۹۳	منابع انسانی متخصص
۳/۳۸	۹۳	تأکید و تعهد مدیریت عالی
۳/۲۶	۹۳	پشتیبانی و حمایت مالی
۳/۰۶	۹۳	تجهیزات و زیرساختها
۲/۹۳	۹۳	سیاست‌ها و راهبردها
۲/۸۹	۹۳	فرهنگ سازمان
۲/۸۸	۹۳	ساختار سازمان

برای هر یک از ابعاد آمادگی الکترونیکی، با توجه به نتایج خروجی آزمون فرض، در صورتی که میانگین به دست آمده از عدد سه کمتر باشد و دو حد بالا و پایین نیز منفی باشد، نشان‌دهنده این است که بعد مذبور از وضعیتی مطلوب در جامعه آماری برخوردار نیست و در صورتی که میانگین به دست آمده از عدد سه بیشتر باشد و دو حد بالا و پایین مثبت باشد، گویای این است که این بعد از وضعیت مطلوبی در جامعه آماری برخوردار است. حال با توجه به اعداد معناداری به دست آمده و علامت دو حد بالا و پایین برای هفت عامل مذکور، می‌توان گفت که در نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران:

- منابع انسانی متخصص و کارآzmوده برای اجرایی کردن راهبرد برنامه‌های فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات وجود دارد؛
- تعهد و جزم مدیریت عالی مناسب است؛

- پشتیبانی و حمایت مالی از برنامه‌های فن‌آوری اطلاعات تقریباً در حد متوسط است؛
- زیرساخت‌ها و تجهیزات لازم در حد متوسط است؛
- سیاست‌ها و راهبردهای مناسبی در حوزه فن‌آوری اطلاعات در حد متوسط است؛
- فرهنگ سازمانی به منظور حمایت و پشتیبانی از برنامه‌های فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات در وضعیت مناسبی نیست؛
- ساختار سازمانی در وضعیت مناسبی نیست.

جدول شماره (۵) : خروجی آزمون فرض

ابعاد	<i>t</i>	df	Sig(2-tailed)	کمینه	بیشینه
منابع انسانی متخصص	۱۱/۹۲	۹۳	۰/۰۰	۰/۵۴۲۲	۰/۴۲۱۵
تعهد مدیریت عالی	۷/۷۶	۹۳	۰/۰۰	۰/۴۷۱۹	۰/۰۲۳۷۸
پشتیبانی و حمایت مالی	۶۹/۷۸	۹۳	۰/۰۰	۰/۴۳۱۵	۰/۳۷۱۴
زیرساخت‌ها	۵۴/۶۲	۹۳	۰/۰۰	۰/۷۴۱۴	۰/۶۲۱۲
سیاست‌ها و راهبردها	-۴۵/۳۶	۹۳	۰/۰۰	-۰/۷۰۱۱	-۰/۶۲۱۳
فرهنگ سازمان	-۳۸/۲۵	۹۳	۰/۰۰	-۰/۲۳۷	-۰/۳۶۲۵
ساختار سازمان	-۱۴/۳۱	۹۳	۰/۰۰	-۰/۳۱۵۲	۰/۲۶۱۴

نتیجه‌گیری

پلیس به مثابه حافظ امنیت باید بتواند در هر شرایطی امنیت را در کشور فراهم آورد و این در حالی است که فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات پلیس را با مشکلات اساسی مواجه کرده است؛ چرا که در این رهگذر، پلیس نیز باید بتواند خود را به روزرسانی و توانمند کرده و زمینه‌های لازم را برای حضور موفق خود فراهم آورد. چشم‌اندازها در به کارگیری فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات در سازمان نیروی انتظامی دو هدف اساسی را دنبال می‌کند؛ اول، همسازی با فن‌آوری‌های پیشرفته موجود در جامعه، دوم، بهره‌گیری و استفاده بهینه از مزایای فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات؛ مانند کاهش در هزینه‌های اداری، عملیاتی، تسهیل امور جاری نیروی انتظامی و همچنین توانمندسازی نیروی انتظامی در پاسخ گویی به مواردی که در سرعت عمل مأموران نقشی اساسی ایفا می‌کند (چو، ترجمه دزفولیان، ۱۳۸۵).

این پژوهش با هدف بررسی وضعیت موجود آمادگی الکترونیکی در نیروی انتظامی صورت گرفت و از نوع پژوهش‌های توصیفی- پیمایشی است. الگوی مفهومی این تحقیق دربرگیرنده هفت بُعد تعهد مدیریت عالی، ساختار سازمانی، فرهنگ سازمانی، پشتیبانی و حمایت مالی از برنامه‌ها، تجهیزات و زیرساخت‌های فن‌آوری اطلاعات، توسعه منابع انسانی متخصص و سیاست‌ها و راهبردها در حوزه فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات است که معتبر بودن الگوی پژوهش و پرسش‌نامه نیز تأیید شده است. نتایج آماری تحقیق نشان دهنده این است که فقط سه بُعد سیاست‌ها و راهبردها، فرهنگ سازمان و ساختار سازمانی میانگینی کمتر از سه دارند. نتایج آزمون همبستگی نشان داد که نمی‌توان به ابعاد هفت گانه الگوی سنجش به صورت جداگانه نگریست و این حوزه‌ها بر پیش‌برندگی و یا بازدارندگی یکدیگر تأثیر مستقیم دارند. بر این اساس، مهم‌ترین نتایج این تحقیق به شرح زیر است:

نقاط قوت:

- بهره‌مندی بدنۀ نیروی انتظامی از نیروی انسانی متخصص، شایسته با دانش و مهارت‌های پیشرفتۀ به منظور برنامه‌های فن‌آوری اطلاعات؛
- بهره‌مندی از حمایت مدیران عالی در نیروی انتظامی به منظور فراهم آوردن امکانات مناسب در زمینۀ پیشرفت نیروی انتظامی در زمینۀ فن‌آوری اطلاعات؛
- بهره‌مندی پلیس از سرمایه‌گذاری و حمایت مالی همه‌جانبه در زمینۀ پیشرفت فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات در نیروی انتظامی؛
- دسترسی به زیرساخت‌ها و دستاوردهای فنی و عمومی فن‌آوری‌های نوین.

نقاط ضعف:

- تغییر نکردن ساختار سازمانی نیروی انتظامی هماهنگ با تحولات و نوآوری‌ها؛
- تمرکز بر فن‌آوری و غفلت از توجه به ابعاد فرهنگی متناسب با تحولات فن‌آوری.

پیشنهادهایی به منظور بهبود وضع موجود:

- فرایندهای کاری فعلی اصلاح و فرایندهای جدیدی به منظور افزایش کارایی در به کارگیری از فن‌آوری اطلاعات در نیروی انتظامی تدوین شود.

- راهبردهای روش و تدوین برنامه‌های عملیاتی متناسب طراحی و تدوین شود.
 - منابع انسانی در هر سازمانی از مهم‌ترین عوامل تعیین‌کننده موفقیت در اجرای برنامه‌های فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات در نیروی انتظامی، باید منابع انسانی متناسب با اهداف و شرایط اصلاح گردند تا مهارت‌ها و تخصص‌های لازم فراهم شود. از این رو آموزش و تربیت تمامی کارکنان به وسیله متخصصان درونی و بیرونی به منظور توانمندسازی و به روزآوری نیروهای پلیس باید در اولویت کاری قرار گیرد.
 - سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های سخت افزاری و نرم افزاری و شبکه در نیروی انتظامی هرچه بیشتر افزایش یابد.
 - برنامه ریزی و همکاری دقیق بین واحدهای گوناگون نیروی انتظامی می‌تواند در تسريع حرکت آن به سمت فن‌آوری‌های نوین نقشی اساسی داشته باشد.
 - بدنه نیروی انتظامی با سازمان‌های حوزه کاری خود اعم از داخلی و خارجی همکاری مناسب داشته باشد، به گونه‌ای که تمام گروه‌های کاری، کارشناسان و کارکنان آشنایی لازم و فرهنگ مناسب را برای استفاده از فن‌آوری‌های نوین به دست آورند.
- همان طور که مشاهده می‌شود، منابع انسانی متخصص و تأکید و تعهد مدیریت عالی در به کارگیری فن‌آوری اطلاعات اولویت‌های نخست معیارهای هفت گانه هستند؛ این امر نشان‌دهنده این نکته است که متعهد بودن مدیران و فرماندهان ارشد در نیروی انتظامی و بهره‌مندی از نیروی انسانی متخصص و متعهد مهم‌ترین عامل برای اجرای چشم‌انداز فن‌آوری اطلاعات در نیروی انتظامی است.

منابع

- چو، جیم (۱۳۸۵). فن آوری اطلاعات و پلیس، ترجمه فروهر دزفولیان، تهران: سازمان تحقیقات و مطالعات نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.
- حقیقی نسب، محمد و مهدی حسنی (۱۳۸۵). «مدل ارزیابی عملکرد برای تجارت الکترونیک در صنایع پتروشیمی»، اقتصاد و تجارت نوین، شماره هفتم.
- حنفی زاده، پیمان؛ محمد رضا حنفی زاده و ریحانه هدایی پور (۱۳۸۷). «طراحی مدل ارزیابی آمادگی الکترونیکی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی ایران»، پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، شماره دوم.
- دباغ رضایی، (۱۳۸۴). /یجاد افقی برای برنامه ریزی توسعه ICT کشور از طریق تحلیل شکاف با رویکرد ارزیابی آمادگی الکترونیکی، پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی صنایع. تهران: دانشگاه صنعتی شریف.
- ستوده، مجتبی و هاشم عزیزی و نادر رمضانی (۱۳۸۹). «نقش فن آوری اطلاعات در سیستم پلیس و فضاهای مجازی جرائم با رویکرد راهبردی»، مجموعه مقاله‌های همایش ملی دانش و امنیت، شیراز: همایش ملی دانش و امنیت.
- شفائی، عبدالخالق (۱۳۸۹). روش تحقیق علمی با رویکرد انتظامی، تهران: معاونت تربیت و آموزش نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.
- شول، طاهره. (۱۳۸۴). ارزیابی سطح آمادگی الکترونیکی سازمان‌ها برای پیاده‌سازی دولت الکترونیک، پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، تهران: دانشگاه علم و صنعت.
- کلاین، پل (۱۳۸۰). راهنمای آسان تحلیل عاملی، ترجمه سید جلال صدرالسادات و اصغر مینایی، تهران: سمت.

Budhiraja, Renu (2005). "E-Readiness Assessment In India", published at: <http://www.mit.gov>.

Danish, Dada (2006). "E-Readiness for Developing Countries, Moving the Focus from Environment to the Users", *The Electronic Journal of Information Systems in developing countries*, Vol. 27, Issue. 2, pp.1-14.

Fathian, Mohammad; Peyman Akhavan & Maryam Hooralı, (2008). "Readiness Assessment of Non-Profit ICT SMEs in a Developing Country: The Case of Iran", *Technovation*, Vol. 28, Issue. 9, pp. 578-590.

Huang, J. H. & J. Zhaoc (2004). "An E-Readiness Assessment Frame Work and Tow Field Study Communication Association for Information System", *Technovation*, Vol. 14, pp. 364-374.

Madon, S. (2004). "Evaluating E-Governance Projects in India: A Focus on Micro-Level Implementation", *Department of Information Systems Working Paper Series*, London: School of Economics and Political Science.

Matthias, Finger & Pierre Rossel (2006). "From E-government to E-Governance: Implications for Technology Management", *College of Management of Technplogy, International Association for Management of Technology, Annual Conference, Beijing, China*.

Rubins, K. & J. Burns. (2008). "E-Readiness Assessment Application for Assessing E-Government", *Logistic Information Management*, Vol. 35, pp. 12 – 36.

Ruikar, K., Anumba; C. J. Anumba & P. M. Carrillo. (2005). "An E-Readiness Assessment Application for Construction Companies", *Automation in Construction*, Vol. 15, pp. 98 – 110.